

OSIANIE (3) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w osiać); a pochylone; e z tekstów nie oznaczających é.

sg *N* osiãni(e) (1). \diamond *D* osiãniu (2). \diamond [*A* osiãni(e).]

Sł stp: ostanie, osienie, *Cn*, *Linde brak*.

1. *Zasianie, obsianie* (1) : [Piątą część krolowi będziecie dawać/ á łtryzy ná ofianie [*in sementem*] y ná pożywienie wam [...] zołtawiam. *Leop Gen* 47/24.]

osianie czego (1): łuccesorowi łwému niech zołtawi zbożá letnié/ ku ośianiu folwárku [*ad seminandum praedium JanStat* 206]. *SarnStat* 191.

2. *Zasiewy, rosące zboże* (2) : á on zákrył niebo obłoki łwemi z kthorych ziemi wodę łáłkáwie wypułłcza ku ofianiu káżdego iey żywiołu. *RejPs* 216; Thrzciná y łitowie powiędną/ obnaży łie łożyłko potokowe od łtoku łwego: y káżde ofianie wilgotne ofchnie [*omnis sementis irrigua siccabitur*; zásianie wilgotné *WujBib*]/ wwiędnie/ y nie będzie. *Leop Is* 19/7.

Cf **OSIAC**, [**OSIEW**], **OSIEWEK**